

et Forslag, som, saavidt jeg kan skjønne, gaar ud paa, at ældste Klasse af Officersskolen skal være tvungen for dem, der skulle forfremmes ved de særlige Baaben. Der kan jeg ikke — uagtet jeg naturligtvis har en Følelse af, at det kun er en Lægmands Mening — undlade at udtale en Tvivl om, hvorvidt man der er gaet den rigtige Vej. Artilleriet er et Baaben, som jeg altid har havt stor Deltagelse for, og jeg vil være med til ethvert Forslag, som hjælper til, at dette Baaben kan faae, hvad det behøver, og hvad der i Virkeligheden kan tjene det, og jeg indrømmer selvfølgelig, at der er saare Meget i, hvad en æret Landsthingsmand her foran (Blom) udtalte om den større videnskabelige Uddannelse, som Befalingsmændene i de særegne Baaben skulle tilegne sig; men jeg kan ikke negte, at det er kommet til at staa for mig som noget Betænkeligt, at man gjør det til et aldeles ubetinget Vilkaar for Forfremmelsen i Artilleriet, at Officererne have gennemgaaet Officerskolens ældste Klasse. Ganske vist er det saa, at den videnskabelige Uddannelse ikke kan undværes ved dette Baaben; men tror man dog ikke, at der ved Siden deraf er andre Egenskaber, som man lige saa lidt kan se bort fra? Kunde det ikke tænkes, at der kunde være dem, som havde disse Egenskaber, som gjorde dem til virkelig dygtige Feltsoldater, men som vare mindre anlagte til at tilegne sig den videre-gaaende videnskabelige Uddannelse, og kunde det ikke tænkes, at Artilleriet, dersom dette Forslag bliver gennemført, kunde komme til at savne Kræfter, som paa Kampens Dag kunde være meget nyttige for Baabenet at have, fordi de, som ikke føle sig drevne til eller maasse ikke ere anlagte til at gaa den strenge videnskabelige Vej, som de ved dette Forslag skulle tvinges til, forhindre fra at gaa til Baabnet? Jeg har ikke stillet Ændringsforslag, hvilket jo er rimeligt nok lige overfor Flertallets Enighed i saa Henseende, men jeg har kun ønsket at gjøre disse Bemærkninger og henstille dem til det ærede Udvalgs Overveelse saavel som til Overveelse for dem, der ville faae med Forslaget at gjøre paa dets videre Gang. — Dernæst skal jeg sige et Par Ord om det Forslag, som findes til § 7 under Nr. 75 af Krigsministeren, tiltraadt af Udvalgets Flertal, hvorved Faneeden bliver gjenindført. I sin Tid har jeg selv været med til at virke til, at Faneeden blev strøgen af det os i 1867 forelagte Forslag, og den Overbevisning, som dengang

lebede mig dertil, har jeg ikke kunnet være istand til at ændre siden. Hvad er det, som giver Eden sin Hellighed og bindende Kraft? Det er dog, at den bliver frivillig afslagt, at den frit henvender sig til et Menneskes Samvittighed. En tvungen Ed tror jeg vist man til alle Tider har været enig om ikke har den bindende Kraft. Jeg kan virkelig ikke tro, at den, som ikke føler sig i sin Samvittighed forpligtet til Troskab mod Konge og Fædreland, skulde lade sig i fjerneste Maade binde mere af en Ed, som han er tvungen til, saaledes som det vil være Tilfældet, hvis denne Faneed paany bliver indført. Derfor kan jeg ikke Andet end stemme imod den og ønske, at det høie Things Flertal vil gjøre det Samme, hvad det dog sagtens ikke vil.

Videre skal jeg ikke udtale mig. Jeg skal kun slutte med det Ønske, at det maa lykkes paa den videre Gang, som Sagen har tilbage, at bringe den saaledes til en endelig Afgjørelse, at det med Sandhed maa komme til at hedde om dette Forslag om Hærens Ordning, som det løb om Lovforslaget om Søværnets Ordning, at der var gjort adskillige Fremskridt og intet Tilbagefribt.

Ordføreren: Flertallet kan jo ikke Andet end glæde sig over den Tilslutning, som de af det stillede Ændringsforslag have mødt her i Salen, og navnlig tillader jeg mig at bringe Tak til den høitærede Krigsminister, fordi han har erklæret sig beredt til at slutte sig til Flertallets Ønsker og vil kunne være tilfreds med Loven, naar den bliver gennemført i den Skikkelse, som Flertallet har foreslaaet. De Udtalelser, som den høitærede Krigsminister fremkom med forøvrigt, indeholde egentlig ikke nogen stor Ædruelse for mig til at udtale mig, men jeg skal dog tillade mig et Par Bemærkninger, til hvad vi hørte fra den høitærede Minister. Hvad den høitærede Minister især beklagede, var, at Forstærkningen ved Fodfolket var indordnet i Brigader, navnlig naar man vilde formere Forstærkningsbataillonerne paa 6 Kompagnier. Den høitærede Minister troede i Betænkningen eller i Udtalelserne — jeg veed ikke ret hvor — at have set som en Antydning, at man dog kunde være tilfands at benytte Forstærkningsbataillonerne sammen med Felt hæren, og i saa Fald vilde en Organisation paa 6 Kompagnier ikke være heldig. Deri giver jeg den høitærede Minister fuldbommen Ret; men jeg tror ikke, at